

Nr 504

Av herr **Bengtson** i Solna m. fl., angående behovet av vägar i Stockholms län.

(Lika lydande med motion nr 423 i Första kammaren)

I olika sammanhang har från ansvariga länsmyndigheter i Stockholms län framhållits den disproportion som råder mellan tilldelningen av vägmedel och det behov av kommunikationsleder som den snabba tillväxten av framför allt grannkommunerna till huvudstaden skapar. Kraftansträngningar skall nu göras för att öka bostadsbyggandets omfattning i Stor-Stockholm för att bättre kunna tillgodose det väldiga bostadsbehovet i området. Tre fjärdedelar av detta bostadsbyggande, vars målsättning för den närmaste femårsperioden är 94 000 lägenheter, kommer att få utföras inom länsdelen av Stor-Stockholm — där senare års snabba utbyggnader som nämnts redan på många håll har lett till odrägliga vägtrafikförhållanden. Ingen tvekan torde råda om att bostadsbyggandet och dess följdinvesteringar i Stor-Stockholm skall underlättas genom statsmakternas medverkan. Den kollektiva trafikens samordning och effektivitet skall genom åtgärder från statsmakterna, länets landsting och Stockholms stad nu praktiskt utredas. Men av grundläggande betydelse för vad som skall ske är att länet får sådana vägprojekteringsresurser och vägbyggnadsmedel att framkomligheten på de viktiga trafikstråken runt huvudstaden garanteras.

Problemen med vägutbyggnaderna inom Stockholms län kan enligt vår mening indelas i tre huvudgrupper.

Inom den *första gruppen* rymms infartsvägarna mot centrum i Stor-Stockholm. Det gäller Norrtäljevägens fortsättning mot Stockholm från motorvägen, utbyggnaden av Värmdövägen, Nynäshamnsvägen, Tyresövägen, Enköpingsvägen samt därutöver fortsättningen av E4.

Den *andra gruppen* är vägar i Stor-Stockholm som mera direkt hör ihop med samhällsutbyggnaden inom förortskommunerna. För att få ett klarare begrepp om vilka anspråk som kommer att ställas på investeringar i allmänna vägar i anslutning till utbyggnaden av bostadsområden inom länsdelen under innevarande period för flerårsplanerna inom vägbyggandet, åren 1964—1968, har vägförvaltningen på uppdrag av länsstyrelsen och länsvägnämnden i början av år 1963 presenterat en särskild utredning. Utredningen omfattar sexton av förortskommunerna (ej städerna). Den har

utförts i samråd med vederbörande kommunalnämnd och innefattar en bedömning av utbyggnadsplanerna i kommunen under perioden och de behov av nybyggnad och förbättring av allmänna vägar som därvid uppkommer. Utbyggnaderna har uppskattats innebära ett medelsbehov av 122 925 000 under åren 1964—1968 och fortsättningsarbetena för samma objekt har ansetts draga en kostnad av 29 800 000.

Tredje gruppen av väginvesteringar omfattar vägbyggnadsbehovet utanför länsdelskommunerna. I stora drag — och utan att här nämna särskilda objekt — är motiveringarna för investeringarna inom dessa delar av länet följande. Stor-Stockholm får en allt vidare influens. Inom länet kan sålunda en decentralisering och omlokalisering ske av olika verksamheter — utflyttning av industrier och inrättningar till vissa länstäter och därigenom ett minskat tryck på de centrala delarna. Den snabba tillväxten av fritidstrafiken samt den starkt expanderande finlandstrafiken från Roslagshamnarna kräver större vägutrymmen. Därtill kommer behovet av projektering och efter hand vägmedel för att tillgodose trafikbehovet därest signalerade järnvägsindragningar skulle genomföras på vissa delar av Roslagsbanan.

Det som erfordras för att genomföra det nödvändiga vägbyggnadsprogrammet är *dels* att vägmyndigheterna får projekteringsresurser som bättre än nu svarar mot arbetsuppgifterna, *dels* också att länet tilldelas vägmedel och verkställighetsmöjligheter så att väg- och trafikstandard inte som nu släpar efter i utvecklingen och försvårar genomförandet av livsviktiga åtgärder — bostadsbyggande och andra för invånarna oumbärliga betingelser.

Omfattande väginvesteringar genomförs varje år i sysselsättnings syfte. Vägbyggnaderna är ju sedan gammalt viktiga objekt för beredskapsarbeten. Men i större utsträckning än som skett hör man nog ägna lokaliseringen av sysselsättningsarbetena uppmärksamhet. Det måste vara rimligt att vägbyggnaderna — även beredskapsarbetena — utföres inom de delar av landet där trycket på åtgärder för vägförbättringar är störst och mest påtagbart. De myndigheter som här har ansvaret borde enligt vår mening kraftigare än nu verka för en sådan inriktning.

Med åberopande av det anförda får vi föreslå,

att riksdagen beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att vad i motionen anförts beaktas vid fördelningen av vägmedel och att i övrigt åtgärder vidtages för att tillgodose det vägbehov som utvecklingen inom Stockholms län klart motiverar.

Stockholm den 25 januari 1964

Lennart Stiernstedt

Alf Wennerfors

Bengt Bengtson

Astrid Kristensson